

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ sextâ
mensis Januarii, anno Domini M. DCC. LXXII.*

M. AMBROSIO HOSTY, Doctore Medico, Præside.

An herpeti licet non veneræ sublimatum corrosivum?

I.

ORBOS internos secum præsens afferre periculum, nec nisi prudenti medicinæ auxilio avertendum ultrò fatentur omnes: externos verò, cutaneos verbî gratiâ, vitæ non insidiari contendunt. Sic herpes, sive tacitè irrepens cutem vix maculis distinguere incipiat, sive viribus auctis eam fœdè depascat minorem excitat sollicitudinem. Sed cheu! plures cineri doloso incedunt, & malecautam securitatem morte luunt improvisâ. Alii empiricorum, agyrtarum, muliercularum oracula poscunt: manat fons uberri-
mus remedium quæ ruborem ingratum fugare, irrequietam sedare pruriginem,

2

morbi furorem frænare veluti per incantamentum prædicantur : illis consumptis remediis, multâ exhaustâ pecuniâ nedum affulgeat curaionis spes, res in pectus ruunt. Tunc genuinam medicinæ opem efflagitant : nec rarò illa monstrum debellare frustrâ tentat; arma imbellia depromit, telaque sine ictu vibrat, saponacea, amara, tonica, ex antimonio præparata remedia. Medicinam ipsam hoc adversus mali genus inancam & imbecillem ne tamen dicas : mercurii administratio ut herpetem sæpissimè superavit veneream, sic herpetem non veneream quæ magis ad sal neutrum accedat, quæ omnibus in mensuris solvi possit : sublimatum puta corrosivum ; jam frui dabitur specifico. Illud suâ activitate obices superabit omnes, fibras stimulat, stagnantes solvet humores, illis conciliabit fluiditatem, minimos permeabit viscerum canaliculos, cutis meandros ; sic diaphoresi, vela aliâ excretionem virus omne propellet.

I I.

CUTIS partium omnium tutamen & propugnaculum, vasibus constat innumcrabilibus quorum interstitiis insident glandulæ miliares, sebacæ quæ innungentem fundunt humorem : illius humoris aut folliculorum vitium lepræ, scabiei, herpetis causa & origo. De herpete tantum hic agere nobis animus est. Herpes papularum congeries seu efflorescentia tumoribus distinguitur exiguis, aggregatis, pruriginosis, in squammas furfuraceas, aliquando crustaceas abeuntibus. Alia farinacea dicitur aut furfuracea, alia crustacea, miliaris alia, alia depascens. Furfuracea papulas habet rubras parum prominentes, pruriginosas; crustacea ceu serpigo congestas, nunc valdè pruriginosas, nunc acutè pungentes, acè circumscriptâ, sæpius relicta priori sede, in vicinam serpentes partem, ex quibus frictione stillat aquosus & acris humor. Miliaris, hydatidibus seu vesiculis granum milii æquantibus, prurigine, circumfusa inflammatione, febriculâ, stipatis constat. quæ apice papularum rupte, apparent rubrotundæ, flavescentes. Depascens papulis non distinguitur, immani verò erysipelate, sævientie dolore, ulcere sædo, acri & corrosivo humore insignitur. Manus, vultum, partes frictioni obnoxias affectat herpes. Causæ internæ sunt & externæ; perspirationis immutatio, percussio, suppressio; alimenta sale acri referta; maris vicinitas; excelsarum montium aer; indomiti & pertinaces animi motus; mentis ad abstracta nimia applicatio; temperamentum biliosum, melancholicum; esculentorum penuria; vestium sordes; durior iterata nimis cutis frictio; unguosorum quæ comestica dicuntur, spirituosorum, astringentium usus. Illæ causæ vel succos innungentes acredine insciunt, vel transpirationem nimiam procreantes, serositatem amicam dissant; nunc eroduntur glandulæ sebacæ, fibras cutaneas exercet erythismus; nunc succi redduntur inmeabiles, folliculi obstruuntur; nec excretorii ductus constringuntur, suffocantur glandulæ: sicque oritur prima mali labes.

I I I.

HERPETEM profigare tentas? Textus cutis relaxandus, glandularum excretorii ductus aperiendi, attenuandi humores, amica blandities concilianda. Tepidæ balneæ, potus aquosi, lenientes & saponacei non parum proderunt. Amara, tonica, ex antimonio, plumbo confecta remedia multoties decantata incassum adhibebuntur mali sævitiam frænare imparia. Sublimatum corrosivum molecularum tenuitate, mobilitate, activitate illa longè superat; duorum quibus constat principiorum dotes egregiè possidet; inde humoribus fluiditatem, fibris tonum reddere potest. Ritè perpendas vim & energiam; teneas quid valeat, quid ferre recuset varia ætas, varius sexus, varium temperamentum; substan-

3
 tiarum quarundam mixtione, doses infinitè divisas adhibens ad nutum ejus activitatem diriges: sic sublimatum modò aperitivum, modò sudorificum, modò laxativum tibi erit: fibras actione sua titillans earum contractiones suscitât, vasorum vibrationes adauget, intestina sollicitat, glandulas cutaneas subit, sanguineam & lymphaticam congestionem aggreditur, superat humoribus validius conquassatis, divisis, attenuatis, subactis: Hinc lividum ruborem, irrequietam fugat pruriginem; solvit congestas & eminentes pustulas modò acri & mordicante sero, modò albâ, inodorâ & concretâ materie refertas; asperitatibus denique sæpissimè medetur.

I V.

P R I M U S sublimatum corrosivum contrâ herpetem externè præscripsit Pareus, illudque felix eventus consecravît. Hujus verò seculi Hippocrates sublimati corrosivi internè adhibiti efficaciam comprobavit, administrationis indicavit methodum, morborum venereorum tandem antidotum designavit quod cutaneas præsertim affectiones à lue venereâ oriundas invictè debellat. Analogiâ ducti non dubitavimus contra herpetem non veneream illud præteribi posse, prudentes & parci administravimus: nec fefellit spes. Furturaceas debellavimus herpes & crustaceas. Unum exemplum referre juvat. Decimus jam annus erat ex quo labrum superius aurigæ cruciabat herpes crustaceus: frigore exacerbuât: maxillares & parotidæ glandulæ sic & caput infandium tumuerunt, oculi latebant, monstrum referebat æger; illius labrum duobus pollicibus crassum circâ foveculam sædè delinicebat, ex ulcere stillabat ichor: ætatis erat quadraginta; sanitas ab omni venerei vitii suspicio vacua. Sublimatum sic administravimus ut vix per sex dies grana duo degluerit, jamque ad statum naturalem caput rediit, glandularum omninò evanuit tumor: quinque elapsis hebdomadibus, duodecim granis sublimati adhibitis herpes profligata fuit. Huic methodo insitens, varias fugavimus herpes quæ vultum, manus, inguines inficiebant. Analogia itaque hanc sublimati doem indicavit, experientia comprobavit: nova mercurii virtus in apicrum venit, specificum agnoscit herpes; quo, fateor, temerè administrato prurigo, dolor, inflammatio adaugentur; quo prudenter partito, adjunctisque, pro re natâ, balneis, emulsionibus, saponaceis potibus teterrima symptomata evanescunt; pristinumque decus rursus induit cutis.

V.

M E L A N C H O L I C I S, asthmaticis venenum prorsus esse sublimatum dicet aliquis: quod verò contrâ herpetis curationem arguitur illud & argui potest contrâ venerei morbi curationem; in utroque præscribitur sublimatum, eventusque vora sæpè-sæpius longè superat; auctâ perspiratione vel aliâ excretionem, foras mandatur nocivus humor. Instabis, ægros in periculum venire si herpes ichor distillantes subito dissintur. Multa equidè & dira oriuntur mala si remedium astringentum imprudens administratio herpetis venenum ad interiora percutit: hinc viscerum infarctus, asthma, empiema, leucoplegmata, hydrops, cephalalgia, apoplexia, &c. quam verò jam exposui sublimati administratio hâc labe infici non potest. Nostra methodus in herpetibus curandis collimat methodo quâ debellatur pian seu frambæsia, morbus ferè endemicus in multis Africæ & Americæ regionibus; monstrum horrendum, ingens! Nascuntur pustulæ seu potius excrementiæ fungosæ, quæ colore, crassitie, consistentiâ frambæcias æmulantur, pruriunt, cutem excedunt, ulcera efformant. Vultui insident, axillis, inguinibus, ano, ubicumque glandulæ adsunt sebaceæ. Nec illum morbum à lue venereâ semper oriundum dicas; mercurii frictions, fumigationes, panacæ, sudori-

fica, incassum sæpe adhibita sunt. Causæ ferè eadem annotantur ac in herpete; peculiares; dum urente sole laborem immensum exercent nigritæ; nocte verò aeri frigido & humido exponuntur; crassioribus vescuntur alimentis; durè & malè à dominis accipiuntur. Ut verò causis procreantibus, fede, symptomatibus ad herpetis naturam pian accedit, sic curationis methodo & specifico (a) cum illa congruit.

Ergò sublimatum corrosivum herpeti licèt non venereæ.

(a) Surinamo nupèr promulgatum fuit à Batavis R^l. aquæ fortis uncias decem, mercurii uncias sex, nitri crudi uncias quatuor, argenti unciam unam, colcotar dragman unam. merc. solv. in aq. for. suff. q. nitr. & colc. Simul terantur, lagenâ immittantur alterâ, super affunde aq. for. ad unius poll. altitudinem. Alia lagenâ contineat arg. cum aq. ior. tres illæ lagenæ nocte unâ sibi permittantur. Postero die quod continent aliæ infundantur in lagenam quæ nitr. & colc. continet. Mixtio agitetur lagenâ clausâ. Tunc quatuordecim diebus elapsis liquorem habes specificum. Hæc est illius administratio: per tres quatuor-vè dies continuos, pro medici prudentiâ, in semi cyatho aquæ frig. infundantur XVI aut XX guttæ liquoris: mane; Jejuno ventriculo hauriat æger, cui præscribitur oryza, syrupus de melassè: abstineat carnibus, sale & aceto.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Franciscus THOMAS D'ONGLÈE.

M. Maximilianus-Josephus LEYS.

Claudius-Franciscus GRAND-CLAS, Eques, Stanislai I. Poloniarum Regis, olim Consiliarius Medicus & Regiorum Exercituum à Consiliis Medicis.

M. Guillelmus FUMÉE.

M. Joannes DESCOMET, Censor Regius, Chirurgiæ Latino idiomate Professor designatus.

M. Joannes-Franciscus-Clemens MORAND, Eques, Castrorum & Exercituum Regis, nuper Medicus; Regiâ Scientiarum Academiâ Parisiensis Socius ordinarius & Regiâ Societate Londinensi: Regii Medicorum Nanteianorum Collegii Socius honorarius: apud Leodicos Collegii Medici assessor honorarius, necnon jure civitatis muneratus.

M. Marinus-Jacobus-Clarus ROBERT, S. Ducis Bipontini Archiater necnon à Consiliis & Secretis.

M. Joannes-Baptista-Franciscus DE LA RIVIERE, Consiliarius Medicus Regis ordinarius in ejus Castello.

M. Martinus NOUGUEZ.

Proponebat Parisiis JOSEPHUS COTTON, Gratianopolitanus, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, Theses Author.
A. R. S. H. 1772. A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Saluberrimæ Facultatis Typographi. 1772.